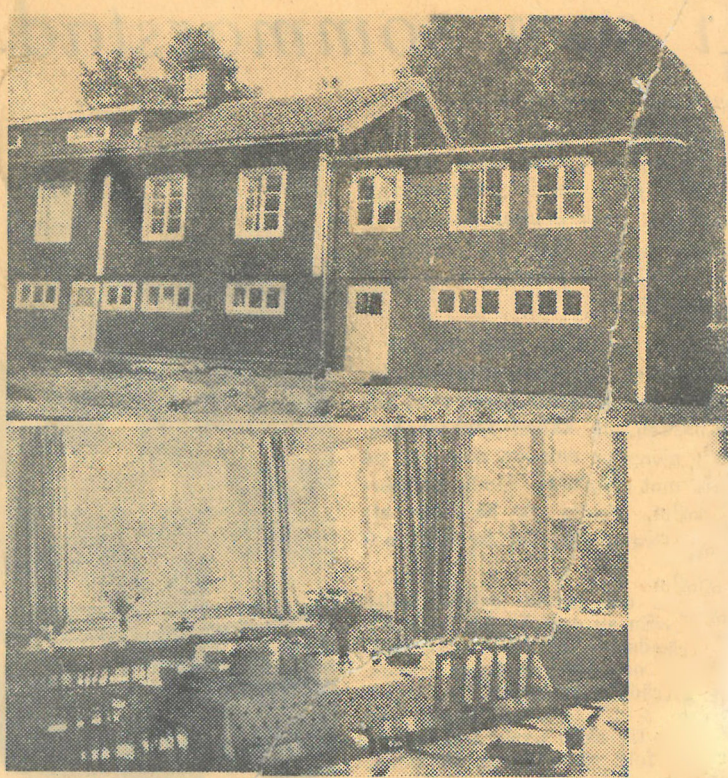

Överst: Barnkolonin med den nya tillbyggnaden till höger innehållande dagrum och sovsal. Nederst: Matsalen är rymlig och solig.

Barnkolonin i Linghed har många hamrångebarn

Hamrånge barnkoloni i Linghed har under den gångna vintern renoverats och tillbyggt, så att den nu är mycket ändamålsenlig för sin uppgift. Norrsundets soc.-dem. kvinnoklubb som driver koloniverksamheten, har uträttat ett storslaget arbete, och kan också känna sig nöjda med resultatet.

I samband med att läkarundersökningen år 1937 blev obligatorisk bland skolbarn inom Hamrånge kommun, uppstod ett behov av att ge barnen en hälso-befordrande skolförerie under sommaren. Det var detta behov som blev uppslaget till att kvinnoklubben i Norrsundet vid ett möte 1937 tillsatte en kommitté som fick i uppdrag utreda frågan om en koloniverksamhet. Redan 1939 reste den första gruppen av barn upp till Linghed för ferievistelse. Kopparfors A.-B. hade ställt en fastighet till förfogande, och denna har nu helt överlåtits till klubben för verksamheten.

Fastigheten var dock inte tillfredsställande i sitt dåvarande skick, varför kolonins bestyrelse under de gångna åren företagit genomgående förbättringar av hela byggnaden, som nu, såväl till exteriör som interiör, har fått ett "pampigt" utseende. Genom en tillbyggnad har dagrumsfrågan lösts på ett tillfredsställande sätt. Dagrummet är ljust och rymligt, med radio, bokhyllor, skåp för leksaker och olika spel, och där kan barnen vistas under regniga dagar. Matsalen har förlagts till den rymliga verandan, vilken helt inbyggts i glas och ger god plats för lämpliga bord och stolar. Sovsalarna är belägna i två våningar, vilket innebär att pojkar och flickor disponerar var sin våning. Såväl salarna som sängutrustning och möbler verkar inbjudande och trivsamma. I toalettrummen finns gott om utrymmen, med flera tvättställ och särskilda sådana för fotbad.

Barnen lägger på hullet.

I köket svarar fru Eda Thörn från Linghed för att kosthållet är det bästa tänkbara. Hon har regerat där i åtta år, och vet vad som passar barnen bäst för att de under vistelsen skall lägga på hullet. Den stora elektriska spisen mitt på golvet, underlättar arbetet betydligt, men en varmvattensanläggning skulle fullända den övriga utrustningen. Utom fru Thörn finns en föreståndarinna och två biträden.

I vindsvåningen finns garderobsutrymmen och isoleringsrum, vilket är nödvändigt med hänsyn till eventuella hastiga insjuknanden. I övrigt står barnen under hela den 6 veckor långa vistelsen under betryggad läkarkontroll.

Genom alla renoveringar och tillbyggnader kan kolonin nu ta emot 28 barn i åldern 7—12 år. Såväl fastigheten som omgivningen präglas av trivselsmöjligheter, vilket bäst tager sig uttryck i barnens glada anleten under uppsluppna lekar och måltidsintagningar. De ökade ansökningarna om vistelse vid kolonin, vittnar också om att föräldrarna fått berättigat förtroende för verksamheten.

Kolonin verksam 11 år.

Genom sitt initiativ år 1937 har kvinnoklubben under de 11 år kolonin varit i verksamhet, uträttat ett storslaget arbete. Givetvis frågar man sig i detta sammanhang hur det hela kan finansieras. Kolonibestyrelsen, med fruarna Hilda Svensson och Emma Norell i spetsen, skiner med hela ansiktet när man för denna fråga på tal. Vi har mött en enastående förståelse från såväl allmänheten som myndigheter på detta område, är det enhälliga svaret.

Plats- och fastighetsfrågan löstes beredvilligt av Kopparfors A.-B., och därmed var det största bekymret ur världen, och seder-

mera har bolaget alltid ställt sig förstående inför verksamheten. Bland övriga bidragsgivare märks också Hamrånge kommun, arvsfonden, Röda korset och olika andra organisationer. Den främsta inkomstkällan torde dock vara de årliga Barnensdags-festligheterna, vilka blivit en tradition inom kommunen. Inkomsterna för dessa går oreserverat till koloniverksamheten och är alltså den största garantin för dess verksamhet.

Det helhetsintryck man får vid ett tillfälligt besök vid kolonin är enbart gott, och vid samtal med såväl barn som personal framkommer klart att man trivs med varandra i såväl lek som allvar, och att den enda mörka purpuren i vistelsen är den stund de åter skall skiljas.

C. M.

—O—